

UDK: 347.921.6(497.11)

Pregledni rad
Rad je primljen/ Received: 11.11.2024;
Prihvaćen/ Accepted: 18.12.2024.

Danijela Glušac¹

TROŠKOVI IZVRŠNOG POSTUPKA: NEKA OTVORENA PITANJA*

Apstrakt: U radu se razmatra pravni okvir koji reguliše troškove izvršnog postupka, ključne odredbe Zakona o izvršenju i obezbeđenju, kao i relevantna sudska praksa. Rad ispituje i problematiku pravnih praznina kao i spornih odredbi zakona, koje su dovele do neujednačenog postupanja sudova i javnih izvršitelja. Intencija ovoga rada je unificirati i sistemski prikaz problematike kroz zakonske odredbe. Rad nudi predloge za unapređenje zakonodavnog okvira kako bi se osigurala efikasnost i delotvornost sistema izvršenja. U radu se analizira normativni kompleks sa specifičnostima i karakteristikama ove teme. Analiza nužno uključuje i zapažanje prednosti, ali i nekih nedostataka normiranja predmetnog segmenta rada.

Ključne reči: troškovi, izvršni postupak, predujam, javni izvršitelj.

UVOD

Zakon o izvršenju i obezbeđenju Republike Srbije (Službeni glasnik RS, br. 106/2015, 106/2016 - autentično tumačenje, 113/2017 - autentično tumačenje, 54/2019, 9/2020 - autentično tumačenje i 10/2023 - dr. zakon), u daljem tekstu: ZIO reguliše u čl. 33 i 34

---

¹ Pravni fakultet, Univerzitet u Kragujevcu, danijela.vps@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-9839-2625>

* Rad je rezultat naučnoistraživačkog rada autora u okviru Programa istraživanja Pravnog fakulteta Univerziteta u Kragujevcu za 2024. godinu, koji se finansira iz sredstava Ministarstva nauke, tehnološkog razvoja i inovacija Republike Srbije.

pitanje troškova izvršenja i obezbeđenja. Ova pravila uređuju snošenje troškova u dvostranačkom i jednostranačkom postupku izvršenja i obezbeđenja, prethodno snošenje troškova postupka izvršenja i obezbeđenja, dužnost izvršnog dužnika da konačno snosi troškove postupka, način obračunavanja troškova javnog izvršitelja, oslobođenje od troškova postupka i pitanje naknade sudskih troškova nastalih povodom postupka izvršenja i obezbeđenja (Stanković, Palačković Trešnjev, 2020, str. 174). Korišćenjem termina „troškovi postupka“ umesto „troškovi izvršenja“ izbegnuta su nepotrebna tumačenja u širem i užem smislu, te se u vezi s tim pod troškovima izvršnog postupka, podrazumevaju sudske takse te drugi izdaci suda i stranaka koji nastaju u stadijumu odlučivanja o donošenju rešenja o izvršenju i pravnim lekovima, troškovi za sastav predloga punomoćnika advokata, kao i oni troškovi koji nastaju preduzimanjem izvršnih radnji, izdaci koje imaju službena lica u vezi sa preduzimanjem radnji izvršenja, kao što su dnevnice službenih lica, troškovi za upotrebu službenih automobila, troškovi objavljivanja javnih oglasa, troškovi banaka, veštaka i drugih subjekata koji preduzimaju radnje po nalogu suda (Božić, Selimović, 2021, str. 98).

Ovde treba napomenuti da sve norme koje se odnose na troškove postupka izvršenja i troškove izvršenja nisu regulisane ZIO. Zato se zakonodavac opredelio za shodnu primenu pravila parničnog postupka kao centralnog i bazičnog normativa građanskog procesnog prava (Vavan, 2019, str. 92). U skladu sa čl. 150 Zakona o parničnom postupku (Službeni glasnik RS, br. 72/2011, 49/2013 - odluka US, 74/2013 - odluka US, 55/2014, 87/2018, 18/2020 i 10/2023 - dr. zakon), u daljem tekstu: ZPP, troškove izvršnog postupka možemo definisati kao izdatke učinjene u toku ili povodom postupka, koji obuhvataju i nagradu za rad advokata i drugih lica kojima zakon priznaje pravo na nagradu. Javni izvršitelj ima pravo na naknadu za rad i na naknadu troškova, prema Javnoizvršiteljskoj tarifi (ZIO, čl. 470, st. 1).

PRETHODNO SNOŠENJE TROŠKOVA IZVRŠNOG POSTUPKA

Izvršni poverilac je dužan da prethodno predumi troškove (sudska praksa, troškovi punomoćnika-advokata, angažovanje radne snage i stručnih lica, nabavka npr. brava ili neki instalacija itd.). Pod tim troškovima se podrazumevaju nagrade za rad drugih lica koja mogu biti angažovana u toku izvršnog postupka (prevodioci ili tumači, fizička radna snaga angažovana prilikom iseljenja iz stana) (Šarkić, Nikolić, 2022, str. 110). On je dužan da sudu, odnosno javnom izvršitelju predumi troškove izvršnog postupka ili postupka obezbeđenja na način, u visini i roku koji oni odrede. Predujem za troškove izvršenja, koje plaća izvršni poverilac određuje sud u skladu sa članovima 28 i 29 Pravilnika o naknadi troškova u sudskim postupcima (Službeni glasnik RS, br. 9/2016, 62/2016 i 13/2020). Javni izvršitelj određuje predujem prema Javnoizvršiteljskoj tarifi (ZIO, čl. 33, st. 2). Predujem u izvršnom postupku ima karakter avansnog plaćanja naknade za rad i stvarnih očekivanih troškova javnog izvršitelja koja je propisana Javnoizvršiteljskom tarifom, odnosno karakter avansnog plaćanja očekivanog troška u sudskom postupku (Dimitrijević, 2018, str. 313). Navedeno pravilo da troškove izvršnog postupka prethodno snosi izvršni poverilac su deo opšteg pravila (Dimitrijević, 2018, str. 314) da svaka stranka prethodno sama snosi troškove koje je prouzrokovala svojim radnjama (ZPP, čl. 155).

U rešenju sud i javni izvršitelj označavaju račun na koji treba da bude uplaćen predujem u određenoj visini i rok u kome treba izvršiti uplatu određenog novčanog iznosa (Stanković, Palačković Trešnjev, 2020, str. 174). Predujem za troškove izvršenja, koje plaća izvršni poverilac, uplaćuje se na depozitni račun suda (Pravilnik o naknadi troškova u sudskim postupcima, član 28, stav 1).

Dokaz o uplati predujma za troškove izvršenja, izvršni poverilac dostavlja sudu zajedno s predlogom za izvršenje, odnosno u roku od tri dana od dana prijema zaključka kojim je sud odredio ili promenio sredstvo izvršenja (Pravilnik o naknadi troškova u sudskim postupcima, član 28, stav 2). Visina naknade za rad javnog izvršitelja uglavnom zavisi od visine potraživanja izvršnog poverioca koje se

ima namiriti, ali je i za pojedine radnje propisana u fiksnom iznosu, odnosno uvek je iste visine bez obzira na visinu poveriočevog potraživanja (Dimitrijević, 2018, str. 316).

Ako predujmljeni iznos sredstava nije dovoljan za sprovođenje izvršenja, sud poziva izvršnog poverioca da u određenom roku doplati potreban iznos sredstava (Pravilnik o naknadi troškova u sudskim postupcima, član 28, stav 3). Izvršni poverilac koji nije siguran u visinu predujma, može uz predlog za izvršenje, odnosno pre isplate predujma prema zaključku kojim je sud odredio ili promenio sredstvo izvršenja, tražiti od suda da on odredi visinu i rok uplate predujma (Pravilnik o naknadi troškova u sudskim postupcima, član 28, stav 4). Troškovi izvršenja mogu se predujmiti za izvršenje: na pokretnim stvarima, na nepokretnosti izvršnog dužnika i radi obaveze na činjenje. O visini predujma javni izvršitelj odlučuje zaključkom koji mora da sadrži obrazloženje i upozorenje o posledicama propusta da se u roku uplati predujam.

Izvršni poverilac nije dužan da položi predujam ako je oslobođen od plaćanja sudske takse, u kom slučaju troškove postupka snosi izvršni dužnik (ZIO, član 33, stav 3). Kada je izvršni poverilac uz predlog za izvršenje podneo i zahtev za oslobađanje od plaćanja troškova postupka, obaveza uplate predujma odlaže se do donošenja odluke o tom zahtevu (Pravilnik o naknadi troškova u sudskim postupcima, član 28, stav 5). Sud će da oslobodi od plaćanja troškova postupka stranku koja prema svom opštem imovnom stanju nije u mogućnosti da snosi troškove postupka (ZPP, član 168, stav 1). Oslobađanje od plaćanje takse je osnov za donošenje odluke o oslobodjenju izvršnog poverioca da položi predujam u postupku sprovođenja izvršenja (Stanković, Palačković Trešnjev, 2020, str. 177). No, ovde treba napomenuti i propust zakonodavca da ovom odredbom reguliše da osim lica koje je oslobođeno od plaćanja sudskih taksi, pravo na oslobodjenje od plaćanja sudskih taksi imaju i fizička lica koja imaju status korisnika besplatne pravne pomoći (Stanković, Palačković Trešnjev, 2020, str. 177).

Izvršni postupak ili postupak obezbeđenja obustavlja se ako izvršni poverilac ne položi predujam u roku koji je odredio sud, odnosno javni izvršitelj (ZIO, član 33, stav 4). Ukoliko izvršni poverilac u

roku od 15 dana od dana prijema zaključka o predujmu, ne uplati predujam javnom izvršitelju na poseban račun za uplatu naknade za rad i naknade troškova javnog izvršitelja, nastupaju gore pomenute posledice. U rešenju o obustavi postupka zbog neplaćanja predujma javni izvršitelj odmerava naknadu za rad koju je izvršni poverilac dužan da mu plati. Naknada se sastoji od naknade za donošenje zaključka o predujmu, rešenja o obustavi postupka i troškova dostavljanja rešenja izvršnom poveriocu (Javnoizvršiteljska tarifa, član 4, stav 4).

Troškove postupka u vezi sa određivanjem i sprovođenjem izvršenja konačno snosi izvršni dužnik (ZIO, član 33, stav 5). Sve troškove izvršnog postupka koji su neophodni za sprovođenje izvršenja koji je pokrenut, po službenoj dužnosti, snosi država tj. sud predujmljuje iz svojih sredstava, a nadoknađuje ih izvršni dužnik (Nikolić, Šarkić, 2022, str. 111).

U situaciji kada je pravilima ZIO predviđeno kopiranje spisa predmeta, troškovi kopiranja ulaze u troškove postupka. U teoriju postoji mišljenje da je nepotrebno da se posebno izdvajaju troškovi fotokopiranja predmeta u odnosu na sve druge mnogo značajnije troškove koji nastaju u inicijalnoj fazi postupka i tokom sprovođenja izvršenja (Nikolić, Šarkić, 2022, str. 116).

ODLUČIVANJE O TROŠKOVIMA POSTUPKA

Izvršni dužnik dužan je da izvršnom poveriocu, na njegov zahtev, naknadi troškove koji su izvršnom poveriocu bili potrebni radi vođenja izvršnog postupka, odnosno postupka obezbeđenja (ZIO, član 34, stav 1). Zahtev za naknadu troškova postupka je samostalni pravozaštitni zahtev koji izvršni poverilac ističe u predlogu za naknadu troškova (Stanković, Palačković Trešnjev, 2020, str. 183). Iznos troškova se određuje u skladu sa važećom advokatskom i javnoizvršiteljskom tarifom i prema odredbama Zakona o sudskim taksama (Službeni glasnik RS, br. 28/94, 53/95, 16/97, 34/2001 - dr. zakon, 9/2002, 29/2004, 61/2005, 116/2008 - dr. zakon, 31/2009, 101/2011, 93/2012, 93/2014, 106/2015 i 95/2018). Troškove pružanja policijske pomoći i preduzimanja policijskih radnji po

zahtevu ili naredbi suda ili javnog izvršitelja predstavljaju troškovi angažovanja policijskih službenika i korišćenja prevoznih sredstava i opreme policije, čija visina je određena propisom kojim se određuje visina naknade za usluge koje pruža ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove (ZIO, član 147, stav 1). Prilikom ocene koji su troškovi zaista bili potrebni radi vođenja izvršnog postupka moraju se primeniti pravila predviđena odredbama čl. 154 i 155 ZPP, te se ceniti sve okolnosti određenog slučaja (Dimitrijević, 2018, str. 324).

Zakonodavac je predvideo da izvršni poverilac koji je podnošenjem više predloga za izvršenje protiv istog izvršnog dužnika zahtevao odvojeno namirenje više potraživanja koja su se mogla namiriti u istom izvršnom postupku, ima pravo na naknadu samo onih troškova koje bi imao da je radi namirenja tih potraživanja podneo samo jedan predlog za izvršenje. Cilj navedene odredbe je da se smanji opterećenost rada javnih izvršitelja, kao i da se poveća efikasnost u odlučivanju i omogućí izvršnom poveriocu da se namiri vođenjem jednog postupka izvršenja. Istovremeno izvršni dužnik se štiti od velikih troškova postupka kada se namirenje svakog potraživanja sprovodi odvojeno (Stanković, Palačković Trešnjev, 2020, str. 184). Sankcija zbog propusta da se kumuliraju svi zahtevi za izvršenje prema istom izvršnom dužniku, spoje postupci izvršenja i izbegne multiplikovanje troškova postupka izvršenja sastoji se u tome što će izvršni poverilac imati pravo samo na naknadu onih troškova koje bi imao da je radi namirenja tih potraživanja podneo samo jedan predlog za izvršenje (Stanković, Palačković Trešnjev, 2020, str. 184). Kada je reč o ovoj situaciji i kada izvršni poverilac poseduje više izvršnih ili verodostojnih isprava, onda svakako mora biti reči o dospelim potraživanjima (Nikolić, Šarkić, 2022, str. 116).

Ostaje pitanje kako će sudovi ili javni izvršitelji imati saznanje da je izvršni poverilac podnosio više predloga za izvršenje protiv istog izvršnog dužnika, a da je imao mogućnost da podese samo jedan predlog. Navedeno posebno zbog različite mesne nadležnosti u postupku izvršenja koje zavisi i od sredstava izvršenja (Nikolić, Šarkić, 2022, str. 117). I prema austrijskoj sudskoj praksi, ako javni izvršitelj ili izvršni poverilac predloži više sredstava i/ili više predmeta radi namirenja ili obezbeđenja istog potraživanja dužni su visinu svojih predloga spojiti (dužnost spajanja, kumuliranja), i u

tom slučaju imaju pravo na naknadu troškova prema kumuliranim zahtevima (*Verbindungsgebühr*) (Dika, 2007, str. 205).

Ova odredba se primenjuje i kada je izvršni poverilac podnošenjem više predloga za izvršenje protiv istog izvršnog dužnika zahtevao potpuno ili delimično namirenje glavnice jednog potraživanja, kamate ili troškova postupka (ZIO, član 34, stav 3). Problem u primeni čl. 34 st. 2 i 3 ZIO je što se za vođenje više postupaka radi naplate potraživanja koje se moglo namiriti u jednom postupku najčešće saznaje iz prigovora izvršnog dužnika na rešenje o troškovima javnog izvršitelja, te se rešenje o troškovima najčešće ukida i vraća na ponovno odlučivanje (Nedović, 2023, str. 64).

Pravo na naknadu troškova ima i izvršni dužnik ukoliko mu je izvršni poverilac neosnovano prouzrokovao troškove (ZIO, član 34, stav 4). U ovom slučaju, o troškovima izvršnog dužnika biće odlučeno i na njegov zahtev. Izvršni poverilac dužan je da naknadi izvršnom dužniku troškove koje mu je neosnovano prouzrokovao (ZIO, član 34, stav 5).

Učesnik u postupku dužan je da naknadi troškove koje je neosnovano prouzrokovao svojim radnjama (ZIO, član 34, stav 6). Ova pravila korespondiraju pravilima iz čl. 154 ZPP koja propisuju da će se prilikom odlučivanja o naknadi troškova stranci uzeti u obzir samo oni troškovi koji su bili „potrebni radi vođenja parnice“, a o tome koji su troškovi bili potrebni, kao i o iznosu troškova odlučuje se uz ocenu svih okolnosti. Međutim odredba čl. 154 st. 2 ZPP imperativno propisuje da ako je propisana tarifa za nagrade advokata ili za druge troškove, ovi troškovi odmeriće se po toj tarifi (Dimitrijević, 2017, str. 143).

Naknada troškova postupka može da se zahteva najkasnije u roku od osam dana od okončanja izvršnog postupka, odnosno postupka obezbeđenja, inače se troškovi ne priznaju (ZIO, član 34, stav 7). Preciznije, zahtev za naknadu troškova bio bi odbačen. Postupak izvršenja se okončava ili obustavom ili namirenjem, o čemu se donosi posebna odluka, ali se okončava i odbijanjem predloga za izvršenje i odbacivanjem predloga za izvršenje (Nikolić, Šarkić, 2022, str. 116). Rešenje o troškovima donosi se na zahtev stranke, bez obzira na fazu postupka izvršenja, razume se, ukoliko su za to

ispunjeni uslovi, koje javni izvršitelj treba da oceni. Period u kojem se može opredeliti zahtev za naknadu troškova odnosi se na ceo period postupka izvršenja, kao i nakon toga u trajanju od osam dana. Javni izvršitelj može doneti rešenje o troškovima po uplati predujma od strane izvršnog poverioca, ukoliko za to postoji njegov zahtev, dok će nagrada za uspešno sprovođenje izvršenja biti uslovljena ishodom takvog postupka, odnosno drugim okolnostima predviđenih Javnoizvršiteljskom tarifom (Odgovori na pitanja privrednih sudova, utvrđeni na sednicama Odeljenja za privredne sporove Privrednog apelacionog suda 16. 11. 2017, 17. 11. 2017, 20. 11. 2017. i 30. 11. 2017. godine i na sednici Odeljenja za privredne prestupe održanoj 17. 11. 2017).

Troškovi postupka konačno se utvrđuju rešenjem donetim po službenoj dužnosti, na predlog stranke ili učesnika u postupku (ZIO, član 34, stav 8). U vezi sa ovim ističemo i čl. 163 ZPP st. 1 i st. 2 da o naknadi troškova odlučuje sud na određeni zahtev stranke, bez raspravljanja, a stranka je dužna da u zahtevu opredeli vrstu i iznos troškova za koje traži naknadu. Rešenje o naknadi troškova postupka donosi se u akcesornom postupku koji se vodi povodom postupka izvršenja odnosno obezbeđenja i koji ima dve faze: u jednoj fazi se odlučuje o zahtevu za naknadu troškova postupka, a u drugoj fazi se sprovodi izvršenje rad namirenja troškova postupka (Stanković, Palačković Trešnjev, 2020, str. 187). Rešenje o naknadi troškova izvršnog postupka nastalih u toku sprovođenja izvršenja, doneto po zahtevu izvršnog poverioca na osnovu čl. 34. ZIO-a, mora sadržati izreku o obavezivanju, kojom se izvršni dužnik obavezuje da u paricionom roku od osam dana od dana prijema rešenja isplati odmerene troškove i sprovođenju istog se ne može pristupiti dok taj rok ne istekne (Rešenje Privrednog suda u Beogradu, IPV (Iv) 1499/2019 od 8. 10. 2019).

Rešenje kojim su utvrđeni troškovi postupka sprovodi se protiv stranke ili učesnika u postupku, u istom postupku u kom je doneto (ZIO, član 34, stav 9). Odluka se sprovodi u istom postupku u kome je rešenje doneto. Rešenje kojim su utvrđeni troškovi postupka ima dejstvo rešenja o izvršenju (ZIO, član 34, stav 10). To znači da ovo rešenje mora imati dva dela, jedan kojim se nalaže plaćanje troškova u određenom roku i drugi kojim se određuje izvršenje ukoliko se u

roku koji je naznačen troškovi ne isplate (Nikolić, Šarkić, 2022, str. 117).

Pravilo o prinudnom sprovođenju odluke o troškovima postupka izvršenja pre pravnosnažnosti primenjuje se, prema čl. 34 st. 11 ZIO kada je rešenjem javnog izvršitelja postupak obustavljen zbog neplaćanja predujma. U praktičnom smislu to znači da će javni izvršitelj obračunati naknadu troškova koja obuhvata donošenje zaključka o uplati predujma, donošenje rešenja o obustavljanju postupka izvršenja i troškova dostavljanja (Stanković, Palačković Trešnjev, 2020, str. 188).

Protiv rešenja o naknadi troškova postupka dozvoljen je prigovor (ZIO, član 34, stav 12), a o prigovoru odlučuje veće od troje sudija prvostepenog suda. U sudskoj praksi otvorilo se pitanje ko je nadležan da odlučuje o troškovima postupka kad je drugostepeni sud u postupku po pravnom leku ukinuo rešenje o izvršenju i odbacio predlog za izvršenje. Po prirodi stvari, odluku o troškovima donosi drugostepeni sud koji je odlučivao u poslednjoj instanci (Stanković, Palačković Trešnjev, 2020, str. 188).

ZAKLJUČAK

Cilj odredbi Zakona o izvršenju i obezbeđenju je da s jedne strane obezbede zaštitu dužnika, ali i da se spreče zloupotreba prava izvršnog poverioca. Iz navedenih odredbi može se zaključiti da se zahtev za naknadu troškova postupka mora podneti u roku od osam dana od dana okončanja izvršnog postupka, da podnošenje ovog zahteva po proteku roka vodi gubitku prava stranke, da se u zahtevu mora navesti vrsta i visina svakog troška čija se naknada traži, da se o ovom zahtevu odlučuje rešenjem i to rešenjem na koje je dozvoljeno izjaviti prigovor. Nedovoljno jasne odredbe, kao i pravne praznine u regulisanju pojedinih pitanja, rezultiraju različitim tumačenjima i neujednačenom sudskom praksom. Autorka se osvrnula na ovu situaciju isključivo u vezi sa jednim aspektom Zakona – aspektom koji obuhvata svega dve zakonske odredbe, ali koje su dovoljne da iz njihove primene proistekne značajan broj spornih pitanja. Zaključak je da čl. 33 ZIO delimično reguliše pitanje troškova postupka izvršenja i obezbeđenja. Izvršni dužnik je dužan da izvršnom poveriocu, na njegov zahtev, nadoknadi troškove koji su

izvršnom poveriocu bili potrebni radi vođenja izvršnog postupka, a izvršni poverilac je dužan da nadoknadi izvršnom dužniku troškove koje mu je neosnovano prouzrokovao.

LITERATURA

1. Božić, D., Selimović Maljišević, A. (2021) Troškovi izvršnog postupka u Republici Srpskoj, *Glasnik prava*, 12 (2), str. 95-111.
2. Vavan, Z. (2019) *Izvršenje sudskih odluka iz odnosa roditelja i dece*. Beograd: Pravni fakultet, Univerzitet Union u Beogradu.
3. Dika, M. (2007) *Građansko ovršno pravo – I knjiga, Opće građansko ovršno pravo*, Zagreb: Narodne novine.
4. Dimitrijević, M. (2016) Troškovi izvršnog postupka, u: Šarkić, Nebojša (ur.), *Početak primene Zakona o izvršenju i obezbeđenju: zbornik radova*, Beograd: Glosarijum.
5. Dimitrijević, M. (2017) Troškovi izvršnog postupka: sporna pitanja, u: Šarkić Nebojša (ur.), *Sporna pitanja u primeni Zakona o izvršenju i obezbeđenju: zbornik radova*, Beograd: Glosarijum.
6. Dimitrijević, M. (2018) Troškovi izvršnog postupka, u: Šarkić, Nebojša, Bodiroga, Nikola, Lukinović, Mario (ur.), *Četrdeset godina izvršnog zakonodavstva u građanskim postupcima: zbornik radova*, Beograd: Pravni fakultet Univerziteta Union: Službeni glasnik.
7. Nedović, J. (2023) Troškovi izvršnog postupka u slučaju podnošenja više predloga za izvršenje protiv istog izvršnog dužnika (čl. 34 stav 2. i 3. Zakona o izvršenju i obezbeđenju), u: Pješčić, Jovan (ur.), *Bilten Komore javnih izvršitelja*, broj 10, Beograd: Intermex.
8. Nikolić, M., Šarkić, N. (2022) *Komentar Zakona o izvršenju i obezbeđenju: sudska praksa i propisi s posebnim dodatkom o građanskom izvršnom postupku: prema stanju zakonodavstva od 1. jula 2022. godine*. Beograd: Službeni glasnik.
9. Stanković, G., Palačković, D., Trešnjev, A. (2020) *Komentar Zakona o izvršenju i obezbeđenju: sa odabranom sudskom praksom i primerima podnesaka i odluka: prema stanju zakonodavstva od 21. februara 2020. godine*. Beograd: Službeni glasnik.

Pravni propisi i sudska praksa

Javnoizvršiteljska tarifa, Službeni glasnik RS, br. 93/2019 i 15/2023.
Pravilnik o naknadi troškova u sudskim postupcima, Službeni glasnik RS, br. 9/2016, 62/2016 i 13/2020.

Zakon o izvršenju i obezbeđenju Republike Srbije, Službeni glasnik RS, br. 106/2015, 106/2016 - autentično tumačenje, 113/2017 - autentično tumačenje, 54/2019, 9/2020 - autentično tumačenje i 10/2023 - dr. zakon.

Zakon o parničnom postupku, Službeni glasnik RS, br. 72/2011, 49/2013 - odluka US, 74/2013 - odluka US, 55/2014, 87/2018, 18/2020 i 10/2023 - dr. zakon.

Zakon o sudskim taksama, Službeni glasnik RS, br. 28/94, 53/95, 16/97, 34/2001 - dr. zakon, 9/2002, 29/2004, 61/2005, 116/2008 - dr. zakon, 31/2009, 101/2011, 93/2012, 93/2014, 106/2015 i 95/2018.

Odgovori na pitanja privrednih sudova, utvrđeni na sednicama Odeljenja za privredne sporove Privrednog apelacionog suda 16. 11. 2017, 17. 11. 2017, 20. 11. 2017. i 30. 11. 2017. godine i na sednici Odeljenja za privredne prestupe održanoj 17. 11. 2017.

Rešenje Privrednog suda u Beogradu, IPV (Iv) 1499/2019 od 8. 10. 2019.

COSTS OF EXECUTIVE PROCEDURE: SOME OPEN QUESTION

Abstract

The paper discusses the legal framework that regulates the costs of enforcement proceedings, the key provisions of the Law on enforcement and security interest, as well as relevant judicial practice. The paper examines the issue of legal gaps as well as disputed provisions of the law, which have led to uneven treatment by courts and public enforcement officers. The intention of this paper is a unified and systematic presentation of the problem through legal provisions. The paper offers proposals for improving the legislative framework in order to ensure the efficiency and effectiveness of the enforcement system. The paper analyzes the normative complex with

the specifics and characteristics of this topic. The analysis necessarily includes noting the advantages, but also some of the disadvantages of regulation.

Keywords: costs, executive procedure, advance payment, public enforcement officer.